

Når det ikke er med i dette forslag, er det ikke den politiske vilje, der mangler. Men jeg har det i hvert fald sådan, at jeg ikke tør stille mig til overdommer om, hvordan den model skulle se ud, når de folk, jeg støtter mig til, ikke tør konkludere, hvordan modellen skal se ud. Jeg vil imidlertid gerne give tilsagn på regeringens vegne, både om at vi fortsætter intenst med at forske og blive klogere på det felt, og at vi i takt med, at vi får ny viden, også tilretter reglerne, så vi hele tiden forbedrer den miljømæssige virkning af emballageafgiften.

Forslaget er et rent vægtbaseret afgiftsforslag, der har det – synes jeg – i sig selv gode formål at begrænse mængden af emballage, uanset om man har valgt den ene eller den anden slags materiale, og give incitament til, give præmie for at reducere mængden mest muligt. Det synes jeg i sig selv er et godt, et rigtigt formål. Men jeg er også fuldstændig enig i, at i det øjeblik, vi mener, vi har det faglige, det saglige grundlag til at tage næste skridt, dvs. at differentiere og forsøge via en emballageafgift at styre, flytte og give incitament til valg af det materiale, der har mindst mulige miljømæssige skadevirkninger, skal vi gøre det. Det er et skridt, som jeg på regeringens vegne meget gerne giver Folketinget tilsagn om, vi er parat til at tage, og vi vil arbejde intenst for så hurtigt som muligt at nå derhen.

Men i hvert fald dér, hvor jegovre hos Miljøstyrelsen kan hente bistand – det er jo ikke en ekspertise, vi er i besiddelse af i Skatteministeriet – har man ikke på nuværende tidspunkt turdet anbefale, at vi kunne tage det skridt, og det synes jeg er vigtigt at bringe til Folketingets og offentlighedens oplysning. Nogle andre mener, vi kan gå hurtigere frem, og det lytter jeg meget gerne til og indgår meget gerne i dialog om. Men i hvert fald vil jeg være sikker på, at vi gavner miljøet med det, vi gør, og at vi ikke på et for svagt grundlag kommer til at give incitament til, at materialevalget falder på noget, der skader miljøet mere, end det gavner. Derfor er det saglige hensyn, der er baggrunden for, at det her er et rent vægtbaseret, neutralt afgiftsforslag, som er lagt frem her i Folketinget.

Jeg tror som sagt, at der i befolkningen er et ønske om det her, og derfor tror jeg også, det er meget vigtigt, at vi prøver at tage skridtene i en sådan rækkefølge, hast og takt, at vi ikke kommer til at skade den folkelige forståelse, der er for, at her er et instrument, som det er nyttigt at vi betjener os af.

Nogle kritikere har sagt, at så laver vi én afgift, og nu kommer der en ny afgift, der erstatter den. Jeg tror, det var hr. Kim Behnke, der var inde på, at man er gået i gang med produktionsomstilling osv., og jeg tror, man ude i virksomhederne har fulgt bedre med end hr. Kim Behnke. Allerede i december blev dette lovforslag ledsaget af en klar aftale mellem partierne, der stod bag det – en aftale om, at vi allerede her på nærværende tidspunkt skulle omlægge til en vægtbaseret afgift med ikrafttræden så hurtigt som muligt.

Baggrunden herfor er selvfølgelig, at da vi sad i finanslovforhandlinger tilbage i december, havde vi i forvejen en volumenbaseret afgift, og at vi derfor opererede videre på det kendte grundlag; det tror jeg ikke er et ukendt fænomen her i huset. At vi så ved samme lejlighed benyttede lejligheden til at spørge, om vi kunne revidere og gøre det bedre, var der blandt partierne, der står bag forslaget, enighed om at gøre, og derfor aftalte vi samtidig, at vi skulle lave den omlægning af en væsentlig del af emballageafgiften, der her er fremsat forslag om.

Flere ordførere, jeg tror bl.a. fru Mariann Fischer Boel, var inde på problemerne med f.eks. legetøjsbranchen, og hun sagde, at hun ikke forstod, at vi ikke lærte noget mere af dem og skelede til den tyske model. Vi har faktisk skelet ganske betydeligt til den tyske model, og det er også derfor, vores vurdering er – ud fra de oplysninger, vi er i besiddelse af – at problemerne i legetøjsbranchen, hvor flere forskellige materialer indgår i emballeringen, ikke er store og uoverstigelige. De virksomheder, der i forvejen eksporterer til Tyskland, har allerede indbygget modeller, der ligner den, vi nu lægger op til, som forudsætning for, at de overhovedet kan eksportere til Tyskland, og det er de store danske legetøjsvirksomheder, der eksporterer til Tyskland, som har udviklet modellerne. Jeg tror også, de fleste af de virksomheder, vi importerer fra, eksporterer på tilsvarende måde til Tyskland, som de gør til Danmark, og derfor er det en klar hjælp i denne forbindelse, at vi har knyttet os til den systematik, man har i den tyske model.

Til hr. Brian Mikkelsen: Jeg skal lige rette en lille misforståelse. Ikrafttrædelsesdagen er den 1. januar 1999 i lovforslaget, og det er rigtigt, at i det forslag, der var ude til høring, var det den 1. februar, men vi har altså ændret den. Når vi havde valgt 1. februar, var det af hensyn til